

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Γ'

21 ΜΑΡΤΙΟΥ 1925

ΑΡΙΘ. 12

ΤΟ ΟΙΚΟΥΜ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΚΑΙ Ο ΠΑΠΙΣΜΟΣ

Οὐδέποτε κατα την τελευταίαν πενηκονταεταίαν ἡ κατολικὴ Ρώμη τοσοῦτον λυσαυδῶς ἐπολέμησε τὴν Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν, ὅσον ἀπὸ ἐπταετίας καὶ μέχρι σήμερον, ἀπ' ἧς ἰδίᾳ ἐν μὲν τῇ ὀρθοδόξῳ Ρωσσίᾳ ἐνέσκηψεν ἡ θύελλα τοῦ Μπολσεβισμού, ἐν δὲ τῇ Ἀνατολῇ ἡ μικρασιατικὴ καταστροφὴ. Κρίνουσα ἡ Ρώμη τὰς καιρικὰς δοκιμασίας τῆς Ὁρθοδοξίας ὡς ἀνεπανόρθωτον πτώσιν αὐτῆς, ἐπιχαίρουσα καὶ ἀναξίως πρὸς τὸν θρησκευτικὸν αὐτῆς χαρακτήρα καὶ τὴν ἐντολὴν τῆς ἀγάπης ἐπιφωνοῦσα «δεῦτε δὲ ἐμβάλωμεν ξύλον εἰς τὸν ἄρτον αὐτῆς», διακηρύττει *urbi et orbi* ὅτι ἡ χριστιανικὴ Ἀνατολὴ κατεστράφη, διότι ἀπεσχίσθη ἀπὸ τῆς παπικῆς Ρώμης. Τοῦτο ἀπὸ ἐπταετίας κηρύττουσιν εἰς τὸν δαινοπαθοῦντα ρωσικὸν λαὸν ὑπὸ διαφόρους διατυπώσεις (θεολογικὰς, φιλοσοφικὰς, κοινωνικὰς), τοῦτο συχνότατα καὶ πρὸς ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας προβάλλουσι καὶ τὴν δημοσίαν ἐν Ἑρῶπῃ γνῶμην διαφωτίζουσι διὰ τῶν δημοσιογραφικῶν αὐτῶν ὄργάνων, διὰ φυλλαδίων καὶ διὰ σοβαρωτέρων ἐπιμελετῶν.

Μία τῶν μελετῶν τούτων ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ *Liberté* τῆς ἐλβετικῆς Fribourg, ἐνθα καὶ καθολικὸν ὑπάρχει πανευσεβισμὸς, πρὸ δύο ἑβδομάδων (5 Μαρτίου 1925) ὑπὸ τὸν τίτλον «Πατριαρχεῖον καὶ Παπισμὸς». Θὰ ἐθεωροῦμεν ἀνάξιον αὐτὴν καὶ οἷον δήποτε λόγον, διὰ τὴν προφανῆ σύγχυσιν ἐν αὐτῇ τῶν τε ἀρχῶν καὶ τῶν ἱστορικῶν γεγονότων καὶ τὴν ἀγνοίαν τῶν πραγμάτων, ἀν μὴ ἐνομιζόμεν ἀναγκαῖον νὰ περιφρουρήσωμεν τοὺς ἀσθενεστέρους καὶ μὴ γινώσκοντας τὰ πράγματα Ἕλληνας ἀπὸ τοῦ κινδύνου ν' ἀπατηθῶσιν ἐκ τοῦ ἐπιτηδείου τούτου, ἀνοσίτου δὲ καὶ δι' αὐτὴν τὴν κατολικὴν Ἐκκλησίαν ἀκαίρου ἀγῶνος καθ' ἡμῶν.

Καὶ πρῶτον, πρὸς τί ἡ ἀναμάσησις ἐσῶων πλέον διὰ τὴν Ἱστορίαν καὶ τὴν λογικὴν ἐπιχειρημάτων, πρὸ πολλοῦ ἀπολεσάντων τὴν ἀποδεικτικὴν τῶν δυνάμειν; Πρὸς τί τὸ ἀνύπαρκτον πρωτεῖον τοῦ Πέτρου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὅπου ὁ Σωτὴρ διεβεβαίωσεν ὅτι Αὐτὸς; Θὰ ὑπάρχη ἐν αὐτῇ μέχρι συντελείας τοῦ αἰῶνος; πρὸς τί ἡ διαδοχὴ τοῦ Πέτρου ἐν Ρώμῃ, ἢν οὐδεὶς καθολικὸς σήμερον σοβαρῶς σκεπτόμενος παραδέχεται; Πρὸς τί ἡ καταστροφὴ τῶν ἱστορικῶν γεγονότων ἢ ἡ ἐξ αὐτῶν ἐξαγωγή παραλόγων συμπερασμάτων; Οὐδέποτε «τὸ Βυζάντιον ὑπῆρξεν ἐξ αὐτῆς τῆς ἰδρύσεως αὐτοῦ τὸ κληρονόμῳ ἀντιπαπισμοῦ», ὡς διατείνεται ὁ Veuillot, ἀλλὰ προῆλθεν ὡς φυ-

σικὴ ἐξέλιξις παγκοσμίου σημασίας πολιτικῶν γεγονότων, τὰ ὅποια φυσικῶς οὕτως προήγαγον καὶ τὴν Ἐκκλησίαν αὐτοῦ εἰς ἐξωτερικὴν αἴγλην, δημιουργηθεῖσαν ἐξ αὐτοῦ τοῦ βίου τῆς καθόλου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ἐκ τῆς ἐν αὐτῷ ἐμφανείας μεγάλων καὶ ἐπιβλητικῶν μορφῶν, τῶν ἐπισκόπων αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῆς ἐπὶ μακροῦς αἰῶνας θράσεως καὶ ἐπιβολῆς τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτικοκοινωνικοῦ συστήματος, τοῦ «Βυζαντισμοῦ». Οὐδ' ἦτο τὸ Βυζάντιον «ἡ πρωτεύουσα τῶν αἰρέσεων, αἵτινες πᾶσαι —δήθεν— ὑπεστηρίζοντο ὑπὸ τῆς αὐλῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως». Ἐπιτρέπεται τοῦτο νὰ λέγηται σήμερον ὑπὸ τῶν γινωσκόντων τί ἦσαν αἱ ἰδέσεις καὶ πῶς αὐτὸ τὸ δαιμόνιον ἑλληνικὸν πνεῦμα, τὸ ὁποῖον κατῆλθεν εἰς τὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς καταστροφῆς τοῦ ἀληθοῦς χριστιανικοῦ πνεύματος, καταχώρῳσε τὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ οὕτως, ὥστε αἰῶνες ἔκτοτε πᾶσι ποικίλης ἐν τῇ Δύσει φιλοσοφίας καὶ θεολογίας δὲν προσέδθηκαν οὐδὲν ἀξιόλογον εἰς τὸ ἐν τῷ Χριστιανισμῷ ἔργον τοῦ Ἑλληνισμοῦ;

Ἐπιτρέπεται σήμερον νὰ λέγηται ὅτι «τὸ ἀπὸ τοῦ παπισμοῦ διαζύγιον ἔρριψε τὸ ἑλληνικὸν Πατριαρχεῖον εἰς σκληροτάτην δουλείαν... γινόμενον ἔκτοτε δοῦλον τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς;» Ἄλλ' ἔαν οἱ κατολικοὶ λησμονῶσι τὰς μεγάλας μορφὰς τῶν ἑλλήνων πατριαρχῶν καὶ ἐπισκόπων, ἐνὸς Ἀλεξάνδρου, ἐνὸς Ἀθανασίου, ἐνὸς Βασιλείου, ἐνὸς Μακεδονίου, ἐνὸς Εὐθυμίου, ἐνὸς Γερμανοῦ, ἐνὸς Πολυεύκτου, ἐνὸς Νικολάου Μυστικοῦ, ἐνὸς Σεργίου, ἐνὸς Μιχαὴλ Κηρουλαρίου, ἐνὸς., οἵτινες ὠρθώθησαν ἀμπτὸι πρὸ πανισχυρῶν βασιλέων καὶ ἀντέστησαν εἰς τὴν ἐν Ἀνατολῇ νομιμοποίησιν τοῦ καισαροπαπισμοῦ, ἃς μὴ λησμονήσωσι τὴν ἐπὶ ἑπτὰ αἰῶνας investiture ὅλου τοῦ καθολικοῦ κλήρου, *y compris* καὶ τοῦ πάπα, ὑπὸ τῶν βασιλέων καὶ αυτοκρατόρων «τοῦ ἀγίου Ρωμαϊκοῦ κράτους», τὴν βαβυλωνιακὴν αἰχμαλωσίαν τῆς Avignon, τὸν Φίλιππον Αὐγουστον καὶ Φίλιππον τὸν Δ' τῆς Γαλλίας, τὸν Nogaret, τὸν δυσώνυμον δέκατον καὶ ἐνδέκατον αἰῶνα, τοὺς πάπας κονδοτιέρους τοῦ 12' καὶ 13' αἰῶνος, τοὺς ὀδηγοῦντας τὰ στρατεύματα αὐτῶν εἰς τὴν μάχην, τὰς ταπεινώσεις καὶ τὰ σχίσματα τῆς παπασύνου τοῦ 12' καὶ 13' αἰῶνος, ὅτε οἱ πάπαι ὠδήγησαν τὴν Ἐκκλησίαν μέχρι τῶν συνόδων τῆς Πίσης (1409), τῆς Κωνσταντίας (1414) καὶ τῆς Βασιλείας (1431) ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς κοινῆς τοῦ εὐρωπαϊκοῦ κόσμου ἀπειθήσεως ὅπως μεταρρυθμισθῇ ἡ Ἐκκλησία «κατὰ τὴν κεφαλὴν καὶ τὰ μέλη», καὶ ἰδίᾳ ἃς μὴ λησμονῶ-

σι τὴν μέχρι τῶν παρομοίων τοῦ παγκοσμίου πολέμου κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ πάπα, ἐπὶ τρεῖς αἰῶνας, ἀσκουμένην πολιτικὴν ἐπιρροὴν τῶν διαφόρων καθολικῶν δυνάμεων διὰ τῶν ἐν τῷ Ἰερῷ Κολλεγίῳ καρδινάλιων αὐτῶν.

Μόνον ἀνιστόρητοι δύνανται νὰ λέγωσιν ὅτι θ' ἀπετρέπετο ὁ ἀπὸ τῶν τούρκων κίνδυνος ἂν ἡ Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία ἤνοῦτο μετὰ τῆς Ρώμης. Καὶ πότε ἡ Ρώμη εἶχε ἀπὸ τοῦ ἰδ' αἰῶνος πολιτικὴν ἰσχύον ἐν Ἑυρώπῃ, ὥστε νὰ πράξῃ τι ὑπὲρ τῆς Ἀνατολῆς; Μετὰ τὰς οἰκτρὰς ἀποτυχούσας Σταυροφορίας, τί ὑπελείφθη πλέον εἰς τὴν Ρώμην, ἧς οἱ κεραινοὶ ἔκτοτε ἠμβλύθησαν τέλεον; Σιερεθθεῖσα τοῦ προτέρου ἐπὶ τὴν διεσπασμένην Δύσιν καὶ τὰς ἀσθενεῖς μοναρχίους γοήτρου, μήτις ἔσχε τὸ ἠθικὸν σθένος ἢ ἀποτρέψῃ δι' ἑσωτερικῆς ἠθικῆς δυνάμεως τὴν ἐκρηξὴν καὶ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ Προτεσταντισμοῦ; Ἄν τὸ Βυζάντιον ἦτο ὁ δημιουργὸς τῶν αἰρέσεων, ὡς λέγουσιν ἐν Fribourg, τότε τίς ἦτο ὁ δημιουργὸς τῆς Μεταρρυθμίσεως καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγῶνι ἐκείνῳ ἠττημένος; Οὐχὶ ἡ Ρώμη; Γινώσκουσιν ἄρα γὰρ οἱ ἐν Fribourg τί πρόσωπον ἔπαιξεν ἡ καθολικὴ Ρώμη κατὰ τὸν τριακονταετῆ πόλεμον; εἶδον τὸ μετάλλιον Γρηγορίου τοῦ ιγ' (1572) ἐπὶ τοῖς αἱματηροῖς γάμοις τῆς νυκτὸς τοῦ ἁγ. Βαρθολομαίου; ἔχει τὸ Βυζάντιον ἐν τοῖς χρονικοῖς του τὰς θηριωδίας τῶν Albigois καὶ Vaudois, σικελικοὺς ἐσπερινούς, auto-daté μὲ θύματα ὡς τὸν Οὐσσον καὶ Ἰερώνυμον τὸν ἐκ Πράγης; εἶνε λοιπὸν ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἀνατολῆς κατακριτέα διότι περιεφύζουσα ἀκραιότερον τὴν θέλειν τοῦ Χριστοῦ διδασκαλίαν δὲν συνέβαλε καὶ αὕτη διὰ τοῦ κύρους της εἰς τὸ νὰ κηλιδοθῇ ἡ διδασκαλία αὕτη διὰ πράξεων, οἷαι αἱ ἀνωτέρω γενόμεναι ἐν ὄνοματι τοῦ Χριστοῦ; εἶνε ἀξιοκατάκριτος ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία διότι ἠρνήθη νὰ ὀδηγηθῇ ὑπὸ τοῦ παπισμοῦ εἰς τὸ κατάντημα ἐκεῖνο;

Κατηγοροῦσι τὸ Πατριαρχεῖον τῆς Κιόσεως ὅτι θεραπεύσαν καὶ καλλιεργῆσαν τὴν ἐθνικὴν ἑλληνικὴν ἐδέαν (église nationale) ἔσκαψε λάκκον δι' ἑαυτὸ διὰ τῆς ἀποσπάσεως ἀπ' αὐτοῦ τῶν «ἐθνικῶν» Ἐκκλησιῶν τῶν Σέρβων, Βουλγάρων, Ρωμοῦνων, Ρώσων καὶ Ἑλλήνων, ἐν ᾧ ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία, λέγουσιν, εἶνε κοσμοπολιτικὴ. Καὶ ὅτι μὲν χαρακτηρίζοντες σήμερον τὴν Ἐκκλησίαν ὡς κοσμοπολίτιδα παρέχουσιν ὄπλα πολύτιμα εἰς τὸν ὑπ' αὐτῶν πολεμούμενον σοσιαλισμὸν καὶ κομμουνισμὸν, εἶνε καὶ τυφλῶ δῆλον. Ἀλλὰ μένωμεν καὶ εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῶν ὀρθοδόξων ἀντιλήψεων. Δύνανται νὰ μας εἴπωσι τί εἶνε «γαλλικανὰ ἐλευθερία», ἃς τοσοῦτο πεισιμότως ὑπερήσπισαν ἐν Τριδέντῳ ὁ καρδ. Γύζη καὶ βραδύτερον ὁ πολὺς Βοσσανέτος καὶ ὅλη ἡ καθολικὴ Γαλλία μέχρι σήμερον; Διατί ἀπὸ ἐνὸς αἰῶνος ἦδη πάσαι ἐκλέγονται μόνον Ἰταλοί, τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ 1801 concordats μεταξὺ Βατικανοῦ καὶ τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν καθιέρωσαν τὰς ἐθνικὰς Ἐκκλησίας ὑπὸ ἓνα τύπον ἢ ἄλλον; Τὸ ἑλληνικὸν Βυζάντιον δὲν ἠδύνατο ν' ἀρνηθῇ τὴν δύναμιν τοῦ ἐθνισμοῦ ἐν τῇ ἱστορικῇ τῶν λαῶν ἐξελίξει, τὸν ἐθνικὸν χαρακτήρα, ὃν ἐδημιούργησεν ἢ κατεργαγῆ,

τὸ κλίμα, ἡ ἱστορία τῶν διαφόρων λαῶν. Ἡ φιλοσοφία τῆς ἱστορίας, νομίζομεν, δὲν εἶνε ἀγνωστὸς τοῖς ἐν Fribourg. Ἄν δὲ σήμερον τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον περιορίσθη ἐδαφικῶς, ὡς ἐδαφικῶς περιορίσθη ἀπὸ τοῦ 1870 καὶ ὁ ἐπίσκοπος τῆς Ρώμης ἐν τῷ Βατικανῷ, ταῦτο δὲν σημαίνει ἐξαφάνισιν τοῦ ἱστορικοῦ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ παράγοντος, τοῦ φορέως τῆς οἰκουμενικῆς Ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως, τοῦ δημιουργήσαντος τὴν παράδοσιν ταύτην καὶ κατοχυρώσαντος αὐτὴν διὰ τῶν Οἰκ. Συνόδων, διὰ τῆς λατρείας, διὰ τῆς νομοθεσίας, διὰ τῶν ἀγῶνων πρὸς αἰρετικὰς ἢ ἀντιθέτους ἱστορικὰς τάσεις. Ὁ ἐδαφικῶς σικρινθεὶς παράγων οὗτος εἶνε αὕτη ἡ Ἐκκλησία, ὡς ὁ ἀρχαιότατος ἐκπρόσωπος τῆς Ὀρθοδοξίας, ἔχων δικαιώματα ζωῆς καὶ εὐλαβείας ἐπὶ τῶν λοιπῶν Ἐκκλησιῶν, ὅσον δῆποτε ἰσχυρότεραί καὶ ἂν εἶνε αὐταί.

Καυχῶνται οἱ ἐν Fribourg καθολικοὶ ὅτι «ὁ παπισμὸς κατέχει σήμερον τοιαύτην ἠθικὴν θέσιν... ὥστε πράξεις βίας, οἷαι αἱ διαπραχθεῖσαι π. χ. κατὰ τοῦ πάπα Πίου τοῦ ζ' ὑπὸ τοῦ Ναπολέοντος θὰ ἦσαν ἀδύνατοι, ὁ κόσμος δὲν θὰ τὰς ἠνείχθητο». Καὶ ὅμως ὁ κόσμος οὗτος κατέπειν ἀσυγκίνητος τὸ μολοσεβικὸν καταπύριον τῆς ταραχῆς βίας κατὰ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας διὰ τοῦ τυρκετισμοῦ τοῦ ἐν Ρωσίᾳ ἀντιπροσώπου τοῦ πάπα μητροπολίτου Τσιπλάκ καὶ πολλῶν ἱερέων, τὸν δ' ἐπὶ τῇ διαμετρικῇ τοῦ πάπα γέλωτα τῶν κυρίων τῆς Μόσχας ὑπεδέχθη «ὁ κόσμος» ἀδιεφάρτος ἀνυψῶν τοὺς ὄμους. Τίς καθολικὴ δύναμις ἐν Ἑυρώπῃ συνεκινήθη ἢ ἐταράχθη ὅτε τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1870 ὁ ἐρυθροχίτων Γαριβάλδη εἰσελάσας εἰς τὴν Ρώμην κατέλυσε τὸ ἀνόητον κατασκευάσμα τῶν Καρολιδῶν τοῦ Η' αἰῶνος, καὶ μετετόπισε τὸ βασιλικὸν στέμμα ἀπὸ τῆς κεφαλῆς Πίου τοῦ θ' ἐπὶ τοῦ εὐτυχοῦς Βίκτωρος Ἐμμανουήλ;

Ὅτι προκαλεῖ τὸ μείδιμα εἶναι εἰ συγκρίσεις, αἱ παραγόμεναι ὑπὸ τῶν καθολικῶν μεταξὺ Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως. Πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ὑπεροχῆς τοῦ παπισμοῦ ὑπὲρ τοῦ ἑλληνικοῦ Βυζάντιον προσάγουσι «τοὺς περιφήμους ἀγῶνας τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς πολιτείας (1073—1250), ἐν ᾧ τὸ ἑλληνικὸν σχίσμα οὐδέποτε ἔσχε ἓνα Γρηγόριον Ζ' (τὸν Ἰλδεβράνδην)». Ὁ μεταρρυθμιστὴς πάπας, ὁ δεχθεὶς νὰ ἐκλεγῇ κατὰ τὰ μέχρι τότε εἰσώθια καὶ νὰ ἐπικυρωθῇ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ. Ἐρρίκου δ' ὑμνεῖται διότι κατόπιν ἐκμεταλλευόμενος τὰς δεινὰς πολιτικὰς ἀνωμαλίας τοῦ ἡγεμόνος τούτου ἐν Γερμανίᾳ ἐπεζήτησε νὰ ταπεινώσῃ αὐτὸν προσεταιριζόμενος τοὺς ἀντιπάλους αὐτοῦ, ἀπέλυσε τοὺς ὑπηκόους του τοῦ ὄρκου αὐτῶν (ἠθικὴ πράξις!), συνεχώρησεν εἰτα αὐτὸν καὶ ἐδραπέτευσεν εἰς τὸ Anagni ὅτε ὁ Ἐρρίκος νικητὴς ἐν Γερμανίᾳ ἐπῆλθεν ἐκδικητῆς ἐντεῦθεν τῶν Ἀλπεων. Ἐχει τι κοινὸν πρὸς ταῦτα ὁ Χριστιανισμὸς; Δύνανται ταῦτα νὰ ὑποσώσῃ καὶ ἀπῶθεν ἐν συγκρίσειν πρὸς τὸν ἀγῶνα τοῦ Π. Κιόσεως Γερμανοῦ τοῦ ἀγίου πρὸς τοὺς πρώτους εἰκονομάχους αὐτοκράτορας ἢ τοῦ μεγάλου Φωτίου πρὸς τὸν δολοφόνον τοῦ εὐεργέτου αὐτοῦ Μακεδόνα Βα-

...ελιον, τοῦ Νικολάου Μουσικῆ ἢ τοῦ Πολυεύκτου πρὸς ἕνα Λέοντα IV, ἡγεμόνας δηλ. πανισχύρους τοῦ Γενεσίου κατὰ τὸν μεσαίωνα κράτους; ὑπὸ τὴν αἰ-
...λήν τοῦ βυζαντινοῦ βίου καὶ ὑπὸ τὸ διαδικὸν βυζαν-
...τὸν καθ' ἑαυτὸν; τῶν δύο ἰσοβαθμίων ἀρχῶν τοῦ 'Ι-
...ουστινιανοῦ;

Ἐτέρα σύγκρισις ἔτι μάλλον ἀπροσδιόνυσος. «Δὲν
...θὰ συγκρίνωμεν τὸν Ἰταλὸν (τοῦ Γαριβάλδη)
...πρὸς τοὺς τούρκους τοῦ Μωάμεθ, ἀλλ' ἐπὶ τέλους
...καὶ ἡ Ρώμη, ὡς ἡ Κπολις, ὑπέκυψεν εἰς ἐχθρικήν
...δύναμιν καὶ κυριαρχίαν (τὴν σήμερον δηλ. τοῦ
...ἰταλικοῦ κράτους). Ἄλλ' ἐν ᾧ ὁ σχισματικὸς πα-
...τριάρχης συνεβίβασθη παιθήνιος πρὸς τὴν νέαν κα-
...τάστασιν τῶν πραγμάτων καὶ ἐδέχθη τὴν ὑποδοχίαν
...οἶνον τοῦ, ὁ πάππας εἰς πάσας τὰς περὶ ὑποταγῆς καὶ
...παραιτήσεως εἰσηγήσεις δὲν ἔπαυσε ν' ἀντιτάσῃ
...τὸ ἐντονώτατον non possumus. Πάντοτε διε-
...μαρτυρήθη κατὰ τῆς σκυλευσῶς του καὶ διεκήρυξεν
...ὅτι ἐπιμένει εἰς τὰς ἀξιώσεις του περὶ...κοσμικῆς
...ἐξουσίας, ὁ «ἀντιπρόσωπος» τοῦ εἰπόντος ὅτι «ἡ
...ἐξουσία ἢ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου»!

Κατὰ τὰς ἀντιλήψεις τῶν ἐν Fribourg ἔπρεπεν
...ὁ Γεννάδιος Σχολάριος ν' ἀντιταχθῆ κατὰ τοῦ
...Μωάμεθ ἀξίῶν νὰ διατηρήσῃ τί; Ἄλλ' ὁ Μωά-
...μεθ ἀνεγνώρισεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν προτέραν ἐν Βυ-
...ζαντίῳ θέσιν καὶ προσέθηκεν εἰς αὐτὴν καὶ πολιτικά
...ἔτι προνόμια. Ὑπῆρχε λόγος διαμαρτυρίας; Ἄλλ'
...ὑπῆρχε, λέγουσι, δουλεία, παραβίασις καὶ βραβρό-
...της ἐν ταῖς ἐκάστοτε ἐκλογαῖς. Ἄλλὰ μὴ τοι ταῦτα
...θεραπεύονται διὰ τοῦ παπισμοῦ; Μὴ τοι ὁ παπισμὸς
...ἔσωσε τὸν Χρυσόστομον τῷ 404, ἢ τὸν πᾶπαν Μαρ-
...τίνον, ἢ πρότερον τὸν Ἀθανάσιον, ἢ βραδύτερον
...τοὺς διαφόρους ἐπισκόπους Καντερβερβίας τοῦ 17
...καὶ 18 αἰῶνος;

Διὰ τοῦτο, κηρύττουσι, μόνη ἡ Ρωμ. Ἐκκλησία
...διετήρησε τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἐκκλησίας διαμαρτυ-
...ρομένη κατὰ τῆς πολιτικῆς βίας. Ἄλλ' ἡ «ἐλευθερία»
...εἰνέ τι ἐλάχιστον καὶ ἐπιδεχόμενον ἐν τῇ περιστάσει
...ταύτῃ πλείους τῆς μιᾶς ἐρημίας ἐφ' ὅσον συγκρού-
...ται πρὸς τὴν δήμευσιν τῶν μοναστηρίων ἐν Γαλ-
...λίᾳ, πρὸς τὰ διάφορα concordats καὶ τέλος πρὸς τὸν
...χωρισμὸν πολιτείας καὶ Ἐκκλησίας.

Ἡμεῖς λυπούμεθα εἰλικρινῶς ὅτι ἡ Ρωμ. Ἐκ-
...κλησία, αὐτὴ (μὴ διατελοῦσα εἰς κρείττονα ἡμῶν
...θέσιν, εὐρίσκει ἐν τούτοις τὸ θάρρος νὰ ἐπιχαρῆ
...ἐπὶ τοῖς δεινοῖς τῆς Ἐκκλησίας Κπόλεως καὶ νὰ φι-
...λοκερδήσῃ ἐπ' αὐτοῖς, νομίζουσα αὐτὴν ὡς πεσοῦσαν
...δοῦν, ἐξ ἧς πᾶς σπεύδει νὰ ξυλευθῆ. Ἐν τούτοις ὁ
...νόμος τοῦ Χριστιανισμοῦ δὲν ἐπιτρέπει τοῦτο ἔστω
...καὶ περὶ ἀπεσιμμένων Ἐκκλησιῶν. Ἄν πάντες πι-
...στεύωμεν εἰς Χριστόν, ἐνώσωμεν τὰς δυνάμεις ἡμῶν
...καὶ πολεμήσωμεν τὸν κοινὸν ἐχθρόν, ὅστις δὲν εἶνε
...μόνος οἱ Τούρκοι; Ἰσως διὰ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς βοη-
...θείας ἀλλήλων εὐκολώτερον προσηθῆ τὸ ἔργον τῆς
...ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ τῆς
...ἀγάπης.

Α. Δ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Μαρτίου 1925

Ἀριθ. } Ποσ. 862
 } Διεκ. 511

Πρὸς

τὰς Ἐνοριακὰς Ἐπιτροπὰς τῆς καθ' ἡμᾶς
Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ὡς εἶναι γνωστὸν ὑμῖν διὰ τοῦ ἀρθροῦ 80 τοῦ
ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου 1923 Νόμου περὶ ἐνοριακῶν
Ναῶν καὶ ἐφημερίων, καθορίζεται ὁ μηνιαίος μι-
σθὸς τῶν ἐφημερίων σαφῶς καὶ ὀριστικῶς. Καὶ ὅτι
ἡ τοιαύτη μισθοδοσία καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Γεν.
Ἐκκλ. Ταμείου δι' ἐκδόσεως Διατάγματος καὶ μέ-
χρι τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ ἐξακολουθεῖ ἰσχύουσα ἡ διά-
ταξις τοῦ ἀρθροῦ 22 τοῦ ΓΦΨ' Νόμου περὶ ἐνορια-
κῶν ναῶν, πλὴν ἐκ τούτου δὲν ἔπεται ὅτι ὡς πρὸς
τὸ ἀνώτατον ὄριον τῆς μισθοδοσίας θέλει ἰσχύει ὁ
περιορισμὸς τοῦ ἀρθροῦ τούτου, καθ' ὅσον διὰ τοῦ
νέου Νόμου κατηργήθη ὀριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως
τὸ ὑπὸ τοῦ παλαιοῦ ἐνοριακοῦ νόμου καθοριζόμενον
ἀνώτατον ὄριον μισθοδοσιῶν, ὡς τὸ ἐπὶ τῶν ἐκκλη-
σιαστικῶν Ὑπουργείων διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 61112 π.ἔ.
ἐγγράφου αὐτοῦ ἡμῖν ἐγνώρισεν.

Κατ' ἀκολουθίαν τούτων ἀπάντων ἐντελλόμεθα
καὶ παραγγέλλομεν ὅπως κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν
προϋπολογισμῶν τῶν ναῶν ὑμῶν τῆς ἀπὸ 1ης
Ἀπριλίου ἔ. ἔ. διαχειρίσεως προσδιορίσητε τοὺς μι-
σθοὺς τῶν ἐφημερίων ἀναλόγως μὲν πρὸς τοὺς πό-
ρους τῶν ναῶν καὶ μὲ ἀνώτατον ὄριον τὸ διὰ τοῦ
νέου νόμου καθοριζόμενον καὶ ὅπερ εἶναι α') διὰ μὲν
τοῦς πτυχιούχους τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ἢ ἄλλης
ὁμοταγοῦς δραχμαὶ 2,400, β') διὰ τοὺς πτυχιούχους
τῆς Ριζαρείου ἢ ἄλλης ὁμοταγοῦς, τοὺς ἀποφοίτους
Γυμνασίου ἢ δημοδιδασκάλους ἐφημερίους 2090
δραχ., γ') διὰ τοὺς ἀποφοίτους τῶν Δημ. Ἰερατικῶν
Σχολῶν 1540 δραχ. δ') διὰ τοὺς ἀποφοίτους τῶν δύο
ἀνωτέρων τάξεων τοῦ Γυμνασίου 1320 δραχ. καὶ ε')
διὰ τοὺς λοιποὺς 990 δραχμαί.

Εἰς τὴν ἀνωτέρω σύστασιν προβαίνομεν καὶ αὐθις
ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς δυσχερεῖς οικονομικὰς συνθή-
κας, ὑφ' αἷς διατελεῖ σήμερον ἡ κοινωνία, ἀφ' ἑτέρου
δὲ τὴν ἀνάγκην ὅπως οἱ ἐφημέριοι μείνωσιν ἀπερί-
σπαστοι εἰς τὰ ἱερατικά καὶ κοινωνικά καθήκοντα
αὐτῶν πρὸς πλήρωσιν τῶν τε θρησκευτικῶν καὶ τῶν
πνευματικῶν ἐν γένει ἀναγκῶν τῆς Ἑλληνικῆς κοι-
νωνίας.

Εὐχέτης πρὸς Κύριον

† Ο ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΟΜΙΛΗΤΙΚΟΝ ΣΧΕΔΙΑΣΜΑ

Ἡ πίστις

Δ' Κυριακή τῶν Νηστειῶν—29 Μαρτίου.

«Καὶ εὐθέως κράξας ὁ πατήρ τοῦ παιδίου
μετὰ δακρύων, ἔλεγε· Πιστεύω Κύριε».

(Μάρκ. 9, 24 α).

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.—Ἡ δὴλωσις αὐτῆ ταλαιπώρου πατρὸς, μετὰ δακρύων καὶ ἐντόνως γενομένη ἐνώπιον τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, ἀποδειχθεῖσα δὲ καρποφόρος διὰ τὴν θεραπείαν τοῦ σεληνιαζομένου παιδίου, εἶναι ἰκανὴ νὰ βοηθήσῃ εἰς τὰ ὦτα καὶ τὰς καρδίας πάντων. πῶς δυνάμεθα νὰ κινῶμεν τοῦ Χριστοῦ τὸ ἐνδιαφέρον δι' ὅσα ὑποφέρομεν ἐν τῷ βῶ τούτῳ, ἐπίσης δὲ τί δύναται ὁ γλυκὺς ἡμῶν Ἰησοῦς νὰ πράξῃ εἰς τὰς δυστυχίας καὶ τὰ βάσανα ἡμῶν . . . Καὶ μήπως δὲν εἶναι εἰς τὰ χεῖλη πάντων ἡμῶν πρόχειρος ἡ ὁμολογία ὅτι «πιστεύομεν» εἰς τὸν Κύριον; Ἄλλ' ἢ ἀνάπτυξις τοῦ θέματος τούτου ἐν τῷ παρόντι λόγῳ θὰ δώσῃ τὴν εὐκαιρίαν εἰς ἕνα ἕκαστον νὰ κρίνῃ, ἂν ὅ,τι λέγουσι τὰ χεῖλη, λέγει καὶ ἡ καρδιά· ἐπίσης δὲ, ἂν δυνάμεθα νὰ εἴμεθα ὑψαριστημένοι ὡς πρὸς τὰς περὶ τὴν πίστιν ὑπογνώσεις ἡμῶν. ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ.—Α'. Τί εἶναι ἡ πίστις; Β'. Πῶς δύναται νὰ γείνη αὕτη κτῆμα ἡμῶν.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.—Τί εἶναι ἡ πίστις;

I.—Τρία στοιχεῖα ἀπαραίτητα: α'.) Γνώσις: Μακρὰν ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου τῆς ἀληθείας τὸ ἐπιπόλαιον ἀξίωμα: «πίστευε καὶ μὴ ἔρευνα». . . Πίστις τυφλὴ εἶναι ἀνάξια εἰς τὸ λαμπρὸν τοῦ Εὐαγγελίου οὕτως . . . Γνώσις διὰ μελέτης θαθείας καὶ σπουδῆς τῶν θείων πραγμάτων καὶ ἀληθειῶν, τοῦ προσώπου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἶναι ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ βάσις πίστεως τελείας. . . Ἄν δὲν γνωρίζῃς τὸν Χριστόν, δύνασαι νὰ εἴπῃς ὅτι τελείως πιστεύεις αὐτῷ; β'.) Πιστοίησις: Βεβαίωσις ὅτι τὰ γνωσθέντα εἶναι ἀληθῆ . . . γ'.) Ἐμπιστοσύνη: Ἀνάθεσις ἡμῶν αὐτῶν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἐλεοθόντος Θεοῦ, ἀνάθεσις ἡμῶν αὐτῶν εἰς τὴν ἀληθειαν τοῦ Εὐαγγελίου, ἐπανάπαυσις τῆς ψυχῆς εἰς τὸν Σωτῆρα Χριστόν . . . Αὐτὸς πᾶν ὅ,τι ὑπόσχεται ἡμῖν θὰ ἐκπληρώσῃ.

II.—Βαθμοὶ πίστεως: α'.) Διὰ πολλὰς ψυχὰς ἡ πίστις συνίσταται ἀπλῶς εἰς τὸ νὰ εἶναι συγκεκολλημένοι πρὸς τὸν Χριστόν ὁμοιάζοντες πρὸς ὀστρακόδερμα: Δὲν ἔχουσι πολλὴν γνῶσιν, ἀλλ' ἔχουσι ὅμως καὶ τὴν γνῶσιν νὰ μὴ ἀποσπῶνται ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ κατ' οὐδένα τρόπον . . . Ἄρκει τοῦτο νὰ τοὺς σώσῃ.

β'.) Δι' ἄλλους ἡ πίστις εἶναι παρομοία πρὸς τὴν τάσιν τοῦ κισσοῦ: πῶς τείνει νὰ δράττεται παντὸς παρατυχόντος θάμνου, δένδρου, τοίχου . . .! Οὕτω καὶ τὸ τέκνον τοῦ Θεοῦ: ἐμφορεῖται ὑπὸ σκέψων, ἐπιθυμιῶν, ἐλπίδων ὠθησῶν αὐτὸν νὰ περιελίσσεται εἰς τὸν Χριστόν καὶ τὰς ἐπαγγελίας του. . . Ἄρκει καὶ τοῦτο νὰ σώσῃ; γ'.) Ἄλλων ἡ πίστις εἶναι παιδικὴ ἀφέλεια καὶ μαθητικὴ ἐμπιστοσύνη: ἀρκει ὅτι τοῦτο λέγει ὁ διδάσκαλος εἶναι τοῦ μαθητοῦ ἢ ἀρχῆ. Πολλοὶ χριστιανοὶ τὴν ἀρχὴν αὐτὴν ἔχουσι: ἀρκει ὅτι τὸ λέγει ὁ Χριστός, τὸ Εὐαγγέλιον, ἡ μήτηρ μου Ἐκκλησία . . .

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.—Πῶς ἡ πίστις δύναται νὰ γείνη ἡμέτερον κτῆμα.

Ζήτημα σπουδαιότατον καὶ τὰ μάλιστα ἐνδιαφέρον: ἰδοὺ μέσα πρὸς ἀπόκτησιν:

1.—Μακρὰν ἐν πρώτοις πᾶσα προκατάληψις· νὰ γίνωμεν πρῶτον καλῆς πίστεως ἄνθρωποι . . .

2.—Νὰ δεικνύωμεν ἐνδιαφέρον νὰ ἀκούωμεν καὶ νὰ ἀναγινώσκωμεν περὶ τῶν πραγμάτων εἰς τὰ ὅποια καλούμεθα νὰ πιστεύωμεν . . . Πῶς θὰ πιστεύσῃς, ὅταν ἐπιπόλαια ἀναγνώσματα, ἀντιθρησκευτικὰ σὲ διαθέτουν τόσον κακῶς, ὥστε οὔτε κἄν νὰ θέλῃς νὰ ἀκούσῃς περὶ θείων πραγμάτων; . . .

3.—Σοβαρῶς λαμβάνειν ὑπ' ὄψιν ἀξιοπίστους μαρτυρίας . . .

4.—Μελετᾶν τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ ἰδίᾳ: τὴν ζωὴν του, τὰ ἔργα του, τὴν ἀγάπην του . . .

5.—Χαλιναγωγεῖν καὶ ἀφοπλιεῖν τὸ «ἐγώ»: αὐτὸ εἶναι τῆς ἀπιστίας ἡ πηγὴ. Ἐξ αὐτοῦ τῆς διανοίας ἢ θόλωσις καὶ τῆς καρδίας ἢ διαστροφή. Μετὰ τὸν ἀφοπλισμὸν τοῦτον τὸ ἅγιον Πνεῦμα θὰ παραδώσῃ τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ . . .

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.—Ὁ πατήρ τοῦ σεληνιαζομένου παιδίου τῆς σημερινῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς ἀπεριφράστως ἐδήλωσεν εἰς τὸν Χριστόν, ὅτι οἱ μαθηταὶ του δὲν ἠδυνήθησαν νὰ δώσωσι τὴν ὑγίαν εἰς τὸν υἱόν του. Τὸ γεγονός τοῦτο εἶναι δι' ἡμᾶς συμβολὴ μεγίστης ἀξίας: διὰ νὰ δώσῃ εἰς ἡμᾶς ὁ Ἰησοῦς Χριστός ὅ,τι ἄλλοι δὲν δύναται νὰ μᾶς δώσουν, δὲν πρέπει νὰ πιστεύωμεν περισσότερον τῶν ἄλλων περὶ τῆς δυνάμεως τοῦ Χριστοῦ; Νὰ πιστεύωμεν ὅτι ὁ Χριστός δύναται περισσότερον παντὸς ἄλλου; Ποῦ λοιπὸν ζητοῦμεν τῆς ψυχῆς ἡμῶν τὴν ἀνάπαυσιν, τὴν εὐτυχίαν ἡμῶν; εἰς ποῖον ἐμπιστευόμεθα τὴν ζωὴν καὶ τὸ μέλλον ἡμῶν; Καὶ τίνες λογισμοὶ ἀφίνομεν νὰ διευθύνωσιν ἡμᾶς; «Ἄς μὴ χάνωμεν» καιρὸν πολύτιμον. «Οἱ καιροὶ οὐ μενετοί». Σοβαρῶς δὲ ἄς μελετήσωμεν πῶς νὰ ἐξυγιάνωμεν καὶ ἐνισχύσωμεν τὴν πίστιν ἡμῶν· θὰ εἶναι τοῦτο καὶ τῶν ἡθῶν, τῆς οἰκογενείας καὶ τῆς Κοινωνίας ἢ ἐξυγιάνεις . . .

E. I. K.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

§§ Οἱ τοῦ Βατικανοῦ κύκλοι, «ἀνεπισήμως» ἐπιχαίροντες ἐπὶ ταῖς περιπετείαις τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχείου, προσπαθοῦν δι' ἄρθρων καὶ τὸν καθολικὸν κόσμον νὰ πείσουν καὶ πρὸς τοὺς ὀρθοδόξους πληθυσμοὺς ν' ἀποδείξουν, ὅτι αἱ δοκιμασίαι αὗται εἶνε ἀποτέλεσμα τῆς μὴ ἐνώσεως τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μετὰ τῆς Ρωμαϊκῆς διὰ τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ Πάπα ὡς κεφαλῆς τῆς Οἰκουμενικῆς Ἐκκλησίας. Δὲν γνωρίζομεν πόσοι ἐκ τῶν ὀπαδῶν τοῦ δυτικοῦ δογματος θὰ εὐρεθοῦν ἀφελεῖς νὰ θαυμάσουν τὰ ρωμαϊκὰ ταῦτα σχόλια· εἰς τοὺς ὀρθοδόξους ὅμως εἶνε γνωστὴ ἢ τοιαύτη τῶν ρωμαϊκῶν κύκλων εὐκόλος λογικὴ. Κατὰ τὴν λογικὴν ταύτην, ἐὰν τὸ ὀρθόδοξον Βυζάντιον ἦτο ἠνωμενον μετὰ τὴν Ρώμην, ὁ Μωάμεθ δὲν θὰ καταλάμβανεν τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἢ, κυριεύων αὐτήν, θὰ ἠδύνατο νὰ παραδώσῃ τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, χάριν τοῦ Πάπα! Καὶ τώρα ὁ Κεμάλ, ὁ κλείσας κατὰ πρόσωπον καὶ τοῦ Πάπα καὶ τῆς πανισχύρου Γαλλίας τὰ φραγκικὰ ἐν Τουρκίᾳ σχολεῖα καὶ αὐτοῦ τοῦ σταυροῦ τὴν χρῆσιν ἐν αὐτοῖς ἀπαγορεύ-

σας, εάν είμεθα ήνωμένοι με τον Πάπαν θα έδεικνε περισσότερο προς το Πατριαρχείον μας ευλάβειαν! Ομολογουμένως πολὺ εὐπιστον κοινὸν πρέπει νὰ εἶνε ἐκεῖνο, διὰ τὸ ὅποιον τοιαῦτα ἄρθρα δημοσιεύουν οἱ κύκλοι τοῦ Βατικανοῦ!

§§ Πόσον ἀπείρως χριστιανικώτεραν στάσιν ἔδειξε πρὸς τὴν πρόσκαιρον μὲν, ἀλλ' ὀδυνηρὰν διὰ τὸν καθ' ὅλου Χριστιανισμὸν δοκιμασίαν ταύτην τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχείου ἢ Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας! Καὶ ἅμα τῇ ἀπελάσει τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως οἱ προκαθήμενοι αὐτῆς ὑψώσαν φωνὴν διαμαρτυρίας πρὸς ὅλον τὸν Χριστιανικὸν κόσμον, καὶ προχθές ἀκόμη ἐν εἰδικῇ συνελεύσει οὐ μόνον τὰς συμπαθείας τῶν ἐξεδήλωσαν ἐπιφανεῖς κληρικοὶ καὶ ἄλλα ἔξοχα μέλη τῆς ἀγγλικῆς κοινωσίας, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐνεργότερα διαβήματα προέβησαν, διότι ἡ διαγωγὴ αὐτῆ τῆς ἀθήσκου Τουρκίας ἀποτελεῖ πρόκλησιν καὶ διωγμὸν κατὰ συμπάσης τῆς Χριστιανουσύνης.

§§ Ἡ ὑπὸ τῶν σιδηροδρομικῶν ὑπαλλήλων ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος κήρυξις ἀπεργίας καὶ ἐμμονῆ ἐν αὐτῇ ἐξήγγειρε τὴν ἀγανάκτησιν ὀλοκλήρου τῆς κοινωσίας, τῆς ὁποίας τὰ συμφέροντα καὶ τὴν ἡσυχίαν πλήττει μία ὀλιγαριθμὸς τῆς ὁμάς ἐκ λόγων κατὰ τὸ πλείστον ἀδίκων καὶ ἐγωϊστικῶν. Ἐνε εἰς ἄκρον λυπηρὸν, ὅτι εἰς ἐνδειξιν ἀλληλεγγύης πρὸς τοὺς ἀπερογούς συναπήρησαν καὶ ἄλλαι ἐργατικαὶ συνομοταξίαι. Τὸ κήρυγμα τοῦτο τῆς πάλης τῶν τάξεων, ὑποδουλιζόμενον ἔξωθεν, δημιουργεῖ μίαν νόθον παρ' ἡμῖν κατάστασιν, ἡ ὁποία δὲν εἶνε ἀδύνατον νὰ ἀγάγη εἰς ἐπακόλουθα τρομερὰ διὰ τοὺς ὀλίγους ἀξιοῦντας νὰ ἐπιβληθοῦν ἐπὶ τῶν ἀσυγκρίτως περισσοτέρων καὶ ἀνωτέρων. Διότι ἂν ἡ κοινωσία, τὴν πρόκλησιν δεχομένη, ἀντεκδικηθῇ διὰ τῶν αὐτῶν μέσων, ὅπως φαίνεται ἀρχίσασα σκεπτομένη ἤδη, οἱ σήμερον προκαλοῦντες καὶ ἀδικοῦντες θὰ ἐνηνοσησῶσιν ἀπτότερον ἢ ἡ νῦν ὑπ' αὐτῶν ἐκβιαζομένη καὶ ἀδικουμένη κοινωσία τί πραγματικῶς σημαίνει τὸ τῆς πάλης τῶν τάξεων ἔμβλημα τῶν.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

—Δι' ἐγγράφου αὐτοῦ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐζήτησεν ὅπως περισταλῇ ἀρμοδίως καὶ διὰ πάντων τῶν παιδαγωγικῶν μέσων ἢ ἀπρεπῆς συμπεριφορὰ τῶν μαθητῶν τῶν σχολείων πρὸς τοὺς κληρικούς, εὖς καθ' ὁδὸν συναντῶσι, καὶ παταχθῇ αὐτὴ πρὸς πρόληψιν τῶν κακίστων ἀποτελεσμάτων ἅτινα δύναται νὰ ἔχη ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τῆς ἐλληνικῆς κοινωσίας.

—ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς ὑγιεινῆς κτλ. διεβιβάσθη πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν δι' ἐγγράφου κοινοποιηθέντος τῇ Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῇ ἡ γνωστὴ αἰτήσις τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου περὶ ἀποδόσεως τῆς Γερμανίου Σχολῆς, συνεστήθη δ' ὅπως ἐξετασθῇ αὐτὴ εὐμενῶς λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ Σχολὴ ἐπρόκειται νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ ὡς Ὁρφανοτροφεῖον, τὴν ἀνάγκην τοῦ ὁποίου—ὡς

ἀναφέρει τὸ ἔγγραφον—κρίνομεν περιττὸν νὰ τονίσωμεν, ἐφ' ὅσον χιλιάδες ὄρφανῶν μένουσιν ἀπροστάτευτα».

—Τὸ δευτεροβάθμιον Δικαστήριον ἐπεράτωσε τὴς ἐργασίας αὐτοῦ τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Τρίτης.

—Ἡ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Γενναδίου εἰδικῇ Ὁργανωτικῇ Ἐπιτροπῇ ἀνήγγειλεν εἰς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον ὅτι τῇ 12 Ἀπριλίου ἐ.ξ. Κυριακῇ τῶν Βαῶν θὰ ἑορτασθῇ ἐν Θεσσαλονικῇ ἡ πεντηκονταετηρίς τῆς ἀρχιερωσύνης τοῦ γεραροῦ Μητροπολίτου Ἡρακλείας κ. Γρηγορίου Καλλίδου, ὅστις τῇ 24[6 Ἀπριλίου 1875 φηρισθεῖς, τῇ ἐπομένῃ Κυριακῇ Ε' τῶν νηστειῶν ἐχειροτονήθη Ἐπίσκοπος Ναζιανζοῦ, ἐν Ραιδεστώ, ἔδρα τῆς Μητροπόλεως Ἡρακλείας, ἧς πρωτοσύγκελος διετέλει. Μετὰ τριετῆ ὑπηρεσίαν προήχθη εἰς Μητροπολίτην Τραπεζοῦντος (1879-1884) μετετέθη εἰς τὴν Μητρόπολιν Θεσσαλονίκης (1884-1889) ἐκῆθεν εἰς τὴν Μητρόπολιν Ἰωαννίνων (1889-1902) καὶ τέλος εἰς τὴν Μητρόπολιν Ἡρακλείας.

—Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν ἀπηθύνετο πρὸς τὸ Ἀρχιεπιγρον χωροφυλακῆς καὶ τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας τὸ ἐξῆς ἐγγράφον ἀπὸ 4 Μαρτίου 1925 τῆς ὑπ' ἀριθμ. 558]1. «Ἐπειδὴ ὡς γνωστὸν ἡμῖν ἡ ἐνταῦθα Ἀρχιεπισκοπὴ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 670]419 ἐ.ξ. ἐγγράφου τῆς πολλακῆς πολλοὶ μοναχοὶ ἀφικνούμενοι ἐνταῦθα ἐξ Ἁγίου Ὄρους, ὅχι μόνον δὲν ἐμφανίζονται, ὡς ὀφείλουσι, ἐνώπιον τῶν προϊσταμένων ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν, ἀλλὰ καὶ προκαλοῦσιν εἰς πράξεις ἀντιβαίνουσας μὲν εἰς τὸ σχῆμα καὶ τὴν ἀποστολὴν αὐτῶν, ἐκθέτοντες δὲ, τὸ γόντρον τῆς ἐκκλησίας, παρὰ τῷ λαῷ, παρακαλοῦμεν ὅπως, πάντα μὴ ἐφωδιασμένον κατόπιν καταλλήλου ἐξακριβώσεως σας, δι' ἀδείας τῆς ἐνταῦθα Ἀρχιεπισκοπῆς, παραμονῆς ἐν Ἀθήναις ἢ Πειραιεῖ, ὀδηγεῖτε ὡσαύτως καταλλήλως ἐνώπιον αὐτῆς. Διὰ τοῦ μέτρου τούτου ἐλπίζει ἡ ἀρχιεπισκοπὴ ὅτι θέλει τεθῆ τέρμα εἰς τὴν ἀκοσμίαν ἢ πολλακῆς παρουσιάζεσθαι ἄνθρωποι περιβεβλημένοι τὸ Ἰσρὸν τοῦ κλήρου ἔνδυμα, καὶ θέλουσι προληφθῆ σκάνδαλα καὶ εἰς βάρος τῶν εὐπίστων Χριστιανῶν γενόμενα».

—Συμφωνῶς ἀποφάσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ληφθεῖσαις ἐν ταῖς συνεδρίαις τῆς 23 καὶ 24 Ὀκτωβρίου 1924 ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος θέλων νὰ ἔχη τὰς γνώμας Ἀρχιερέων, Καθηγητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ ἄλλων εἰδικῶν ἐπὶ τῶν ζητημάτων, τῶν δυναμένων νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς συγκληθησομένην Σύνοδον τῆς καθόλου Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ ἐπὶ τῆς διοργανώσεως τῆς ἐσωτερικῆς Ἰσραποστολῆς καὶ τῆς κοινωνικῆς δράσεως τῆς Ἐκκλησίας, κατήρτισε μεγάλην Ἐπιτροπεῖαν, ἧτις συνεβούσα τὴν προπαραρθεῖσαν Τετάρτην ἤκουσε τῆς μακρᾶς εἰσηγήσεως αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ ζητημάτων κατὰ δὲ τὴν συνεδρίαν τοῦ Σαββάτου διηρέθη εἰς ὑποεπιτροπεῖας ὡς ἐξῆς:

α) Ἐπὶ τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου τῆς Ἐκκλησίας ἐκ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας, Ὑδρας καὶ Σπετσῶν, Θηβῶν καὶ Λεβαδείας καὶ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Α. Ἀλιβιζάτου.

β) Ἐπὶ τῆς ἐπικοινωνίας καὶ ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν, ἐκ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Μαντινείας, καὶ Κυνουρίας, Χαλκίδος, Κερκύρας καὶ Παξῶν καὶ τοῦ Καθηγητοῦ ἀρχιμ. κ. Β. Στεφανίδου.

γ) Ἐπὶ τῶν δογματικῶν καθόλου ζητημάτων καὶ τῆς συντάξεως ὁμολογίας πίστεως τῆς Ὁρθο-

δόξου Ἐκκλησίας ἐκ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου, Ἰόρτινος καὶ Μεγαλοπόλεως καὶ τῶν Καθηγητῶν Ζήκου Ρώση, Ν. Παπαγιαννοπούλου, Κ. Δουβουσιώτου, Ἀ. Ἀλιβιζάτου.

δ) Ἐπὶ τῶν ζήτημάτων τῆς θείας λατρείας, τοῦ θείου κηρύγματος καὶ ἄλλων, ἐκ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καρυστίας καὶ τῶν Καθηγητῶν Ἰ. Μεσολωρᾶ, Γ. Παπαμιχαήλ, καὶ Γ. Σωτηρίου, καὶ τοῦ ἈΓραμματέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀρχιμ. Χρυσ. Δημητρίου.

ε) Ἐπὶ τῶν ζητημάτων τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου, ἐκ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Μεσσηρίας, Ναυπακτίας καὶ Ῥοδωτικῆς, Παροναξίας, Χαλκίδος, Κερκύρας καὶ Ηρακίων καὶ τοῦ Καθηγητοῦ Γ. Παπαμιχαήλ.

στ) Ἐπὶ τῶν ζητημάτων τοῦ Ἡμερολογίου, τοῦ Πασχαλίου καὶ τῆς κοινωνικῆς θράσεως τῆς Ἐκκλησίας ἐκ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, τῶν Σεβασμ. Μητροπολιτῶν Θηβῶν καὶ Λαμβειδος, Ναυπακτίας καὶ Ῥοδωτικῆς καὶ τοῦ Καθηγητοῦ ἀρχιμ. Β. Στεφανίδου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΠΟΛΕΩΣ

ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας Φαναρίου προσκλήθησαν, κατ' εἰρήμεις τοῦ βυζαντινοῦ τύπου, οἱ σεβ. Μητροπολίται Καισαρείας, Νικαίας, Φιλιππουπόλεως, Σηλυβρίας, Ἰμβρου καὶ Ἀννέων, ὁ Θεοφ. ἐπίσκοπος Βίρηνουπόλεως, ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος, ὁ Δευτερεύων καὶ ὁ Τριτεῦων τῶν Παιδομαρτυριῶν, ὁ ἀρχιεπίσκοπος καὶ ὁ ὑποαρχιεπίσκοπος τῆς Ἱ. Συνόδου, ὁ ἀρχιεπίσκοπος, ὁ πρωτοκλήριχος, ὁ γραμματεὺς τοῦ Πνευματικοῦ Δικαστηρίου, ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης Σωφρόνιος, ὁ Μ. Σύγκελλος Γαβριήλ καὶ ὁ πατριαρχικός ἐπισκοπὸς Μεγαρχιδίου. Μιτῶσάντες ἀμέσως εἰς τὴν διακονίαν τῆς ἀστυνομίας ἐβλήθησαν εἰς τὴν Μικτὴν ἐπὶ τῆς ἀνταλλαγῆς Ἱεροσολων, ἵνα διαβῶσιν ἐκτελεστικὰ πρὸς τὴν ἀνταλλαξιμότητα αὐτῶν. Μετὰ τῆς ἐναντίου τῆς ἀνταλλαξιμότητας ἐπιθέσεως αὐτῶν, ὡς τῶν πλείων διαμαρτυρῶντων συνεχῶς ἐν Κ)πόλει πρὸ τοῦ 1918 καὶ ἄλλων μὴ ἀπομακρυνθέντων αὐτῆς ἀπὸ τῆς ἐκ τῆς Θεολογ. Σχολῆς ἀποφοιτήσεως αὐτῶν, ἀρνήθησαν ἐλεύθεροι.

—Ὁ παρὸς τῆς Μ. Ἐπιτροπῆς τῆς ἀνταλλαγῆς Τούρκος ἀντιπρόσωπος Χαμηδὴ θῆκε φέρεται δηλώσας ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἀρχιερέων πᾶσι τῆς ἡμῶν δὲν ὑπάρχει ἰδιαιτέρα τάξις κληρικῶν. Οἱ ὑπαγόμενοι εἰς τὴν ἀνταλλαγὴν καὶ ἐκείνοι, οἵτινες ἀποδεικνύονται ὅτι ὑπάγονται εἰς τὴν ἀνταλλαγὴν, θ' ἀπέλθουν. Αὐτοὶ εἴτε εἶναι παπάδες εἴτε δὲν εἶναι θ' ἀνταλαγοῦν. Μόνον ἐξ αὐτῶν τέσσαρες Μητροπολίται ἀπηρῶνθησαν εἰς τὴν γεννησιγενή τῆς κυβερνήσεως διὰ τὰ ἐξαιρεθῶν τῆς ἀνταλλαγῆς. Ἄλλ' ἐκτὸς τούτων ὑπάρχουν 19 κληρικοί, οἵτινες, ὡς ὑπαγόμενοι εἰς τὴν ἀνταλλαγὴν, θ' ἀνταλαγοῦν.

—Κατόπιν τοῦ ἐπιδειχθέντος ὑπὲρ τοῦ Οἴκ. Πατριαρχίου παγγροιστιανικοῦ ἐνδιαφέροντος ἡ Τουρκία διὰ τοῦ Νομάρχου Κ)πόλεως ἦλθεν εἰς συνεννοήσεις πρὸς τὴν Ἱ. Σύνοδον διὰ τὴν διευθέτησιν τοῦ Πατριαρχικοῦ ζητήματος. Εἰς οὐδὲν ὅμως ἀποτέλεσμα κατέληξαν αἱ συνεννοήσεις αὐταὶ διακοπιῶσαι ἀποτόμως ἐνεκα τῆς Τουρκικῆς ἀξιώσεως, ὅπως ἡ Ἑλλην. Κυβέρνησις ἀποσύρει τὴν πρὸς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν γενομένην ἐκκλησίαν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἡ Α. Θ. Μ. ὁ Πατριάρχης ἤμας ὡς ἔλαβε τὸ ἄγγελμα τῆς ἀπελάσεως τοῦ Οἴκ. Πατριάρχου πρὸς μὲν τὸν ἐπὶ

τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Μ. Βρετανίας Ἱπουργὸν ἐτηλεγράφησαν ὅτι ἡ Ἐκκλησία Ἀλεξανδρείας, αἰθίον ἔχουσα τὴν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν νομιμορροσύνην τοῦ εὐγενοῦς βρετανικοῦ λαοῦ καὶ κατασκευὴν ἀλλαχῶς οὐδεμίαν εὐρίσκουσα, προστρέχει ἰκέτις πρὸς τὴν δικαιοσύνην τοῦ Μεγαλειωτάτου Ἀνακτοῦ τῆς Μ. Βρετανίας Γεωργίου τοῦ Ε' πρὸς δὲ τὴν Α.Μ. τὸν Βασιλέα τῆς Ἀγγλίας ὅτι «ἐν ἀπέλπει ἐδύνη ἐπὶ τῇ συμφορᾷ, μετὰ Θεόν, προσφεύγει πρὸς τὴν δικαιοσύνην» Αὐτοῦ, «καὶ ἐκλιπαρεῖ ἐπανόρθωσιν δικαίου κατὰ τῆς βίαιπραγίας ταύτης, σκοπούσης ὅχι τοσοῦτο τὴν ἐκρίζωσιν τοῦ Πατριαρχικοῦ ἴθρου Κ)πόλεως, ὡς τὴν παντελεῖ ἐξαφάνισιν τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐκ τῆς Ἀνατολῆς».

—Ἡ Α. Θ. Μ. ἐτηλεγράφησεν ἐπίσης πρὸς τὸν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως διαμαρτυρομένη ὅτι «νόμοι ἀθετοῦνται, συνθήκαι καθιερωμέναι καταλύονται... ἡ Ἐκκλησία θανασιμῶς πολεμεῖται, ἡ γῆ τῶν ἐπὶ ἀγγέλων τῆς Ἐκκλησίας ἠομήνεται καὶ τοῦ ἔτι χριστιανικῆς» ὡς καὶ πρὸς τὸν ἐν Ν. Ὑόρκῃ αἰδ. R. Parker Calman, Πρόεδρον τοῦ ἐν Β. Ἀμερικῇ Συνεδρίου ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν.

—Κατὰ πληροφορίας τοῦ «Πανταίνου» ἰβρῶθι ἐν Σουδάν χιλιαστικὴ ὁμάς πρὸς διάδοσιν τῆς γνωστῆς ἐμῶνμου κακοδοξίας. Ὁ σεβ. Νουβίας κ. Νικόλαος ἀνέλαβε δισεβδομαδιατὰ κατὰ τῶν αἰρετικῶν τούτων κηρύγματα μετ' ἀποτελεσματικῶν ἰκανοποιητικῶν.

—Συνοδικὴ ἀπόφασις τῆς Ἐκκλησίας Ἀλεξανδρείας, κατὰ τὸν «Πανταίνου», ἐ κατ' αὐτὰς ἐξ Αἰγύπτου ἐπανακάμψας εἰς Ἀθήνας Σεβ. μητροπ. Νίκας Πελαγονείας κ. Συναρτοσμος διωρισθῆς ἀληθεστῶς πατριωχικῶς ἐπίτροπος τοῦ Πατριαρχικοῦ Θεοῦ Ἀλεξανδρείας παρὰ τοῖς Ἐκκλησιαστικῇ Ἐπιπέλειος καὶ Ἐθνεῶν διὰ τὸ ἐπιδημιαστικὰ ζήτηματα.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ἐξ ἀφορμῆς τῆς δημοσιεύσεως, λιθέλλου συνῆς ἐναντίον τῶν ἐν Ἀμερικῇ δημογεῶν παρὰ γνωστῆς μισοξένου ἀμερικανικῆς ὀργανώσεως, προεβλήθη ἐσχάτως ζωηρὰ συζήτησις ἐν τῇ ἑλληνοαμερικανικῇ τύπῃ. Βάσις τῆς συζήτησεως εἶναι ἡ ἀξίωσις ὅπως αἱ ἐν Ἀμερικῇ ἑλληνικαὶ κοινότητες συγματοῖζουσαι τοὺς ἀξίους ἀληθοῦς στυγματισμοῦ καὶ ἀναγνωρίζουσαι τὴν ἠθικὴν δύναμιν τῆς Ἐκκλησίας περισυλλέξωσι τὰς γησιας ἐθνικὰς δυνάμεις καὶ συνασπισθῶσι περὶ αὐτήν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ περὶ τῆς ἀπελάσεως τῶν Οἴκ. Πατριάρχου τὸ «Ὀυνιδέρου» ἀναφερόμενον εἰς διατυπωθεῖσαν ὑπὸ δημοσιογράφου συσχέτισιν τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ Ρουμανικοῦ Πατριαρχίου πρὸς τὰς θυλλουμένας ἀπόψεις τοῦ Ῥουμανικοῦ καὶ εσθονικοῦ κλήρου περὶ ἀφαιρέσεως ἀπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ κλήρου τοῦ ἀποκλειστικοῦ ἐπὶ τῆς ἀνωτάτης ὀρθοδόξου ἀρχῆς διακ. ἡμῶντος παρατηρεῖ, ὅτι αὐτοῦσια σχέσις ὑφίσταται μετὰ τῆς συστάσεως τοῦ Ρουμανικοῦ Πατριαρχίου καὶ ἐκείνων, τὰ ὅποια λέγονται εἰς ἄρθρον τοῦ Πατριαρχικοῦ Κων)πόλεως ὑπὸ τινῶν καλοθελητῶν... Ἡ ἀξιοπρεπὴς διαμαρτυρία τῆς ὀρθοδόξου Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας κατὰ τῆς ἀπελάσεως τοῦ Πατριάρχου τῆς Κων)πόλεως μετὰ τῶν συνοδουόντων αὐτὴν ἐπιχειρημάτων ἐξουδετεροῖ τὰς ἄλλας διαδόσεις, τὰς σχετικὰς

προς την στάσιν και τὰς προθέσεις τῆς ἐκκλησίας ἡμῶν».

Τὸ νομοσχέδιον τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ ρουμανικοῦ Πατριαρχείου ἐγένετο παμφηφει δεκτὸν καὶ ὑπὸ τῆς Βουλῆς καταστὰν οὕτω νόμος τοῦ Κράτους. Πάντες οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων ἀποδεχόμενοι τὸ νομοσχέδιον ἐξέφρασαν τὴν ἱκανοποίησιν αὐτῶν. Πρὸς τοὺς ἀπαντῶν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργὸς ἐξῆρε τὴν ἱστορικὴν σημασίαν τοῦ γεγονότος, μεθ' ὃν ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἐπλεξε εὐθυχώμιον τῆς ρουμανικῆς Ἐκκλησίας καὶ ὁ νέος Πατριάρχης εὐχαριστῶν διὰ τὰς ἐκδηλώσεις ταύτας ἐτόνισε τὴν ἀνάγκην τῆς «ὀμοθυμίου ἐνώσεως».

Ὁ κ. Ν. Γιόργκα ἐδημοσίευσεν ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἕδρυσιν τοῦ Ρωμουν.κοῦ Πατριαρχείου καὶ τὰ ἐξῆς δυσνόητα. «Γνωρίζω ποταὶ ἀντιρρήσεις προβάλλονται ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Σερβικῆς Ἐκκλησίας. Εἶναι ἀποτέλεσμα φθόγου, ὅστις τὰς ὑποιδιάζει. Ἡ καθ' ὅλον τὸν κόσμον κατάστασις ἀπῆτει, ἐκτὸς τῶν ὑπαρχόντων μεταξὺ τῶν κρατῶν δεσμῶν, καὶ ἄλλο τι, ἓνα ἀδελφικὸν χαιρετισμόν».

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΓΓΛΙΑΣ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Λονδίνου ὁ Ἀγγλοελληνικὸς Σύνδεσμος ὠργάνωσε συνέλευσιν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Λονδίνου εἰς διαμαρτυρίαν κατὰ τῆς ἀπελάσεως τοῦ Οἴκ. Πατριάρχου. Τόσον ἡ ἀναγνωσθεῖσα κατ' αὐτὴν ἐπιστολὴ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Καντερβουρίας ὅσον καὶ ἡ ἀγόρευσις τοῦ προεδρεύοντος τῆς συνέλευσεως ἐτόνισαν τὴν ἀνάγκην τῆς προστασίας τοῦ διωκομένου Πατριαρχείου. Ἰδιαίτερός ἐτόνισεν ὁ Ἀρχιεπ. Λονδίνου ὅτι ἡ Χριστιανικὴ Εὐρώπη θὰ γίνῃ σύμμαχος τῶν Μπολσεβίκων ἀνεχομένη τὴν ἐκδίωξιν τοῦ Πατριάρχου, διότι ἡ πλήρης ἐξουθενώσις τοῦ Πατριαρχείου θὰ ἐπέφερε πλῆρη ἐγκαθίδρυσιν τοῦ ἀθεϊσμοῦ καὶ τοῦ μπολσεβικισμοῦ ἐν τέλει ὁ διωγμὸς τοῦ Πατριαρχείου ἐχαρακτήρισθῃ ὡς ἀποτέλεσμα συνεργασίας τῆς Ἀγκύρας καὶ τῆς Μόσχας.

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Παρισίων ἡ σημερινὴ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἠρνήθη νὰ υἱοθετήσῃ πρότασιν τῆς προκατόχου αὐτῆς κυβερνήσεως περὶ καταργήσεως τῆς ἀντικατολικῆς νομοθεσίας. Οὕτως ἡ νομοθεσίς αὐτή, ἣτις εἶχεν ἀργήσει, ἤρχισεν ἐκ νέου ἐκρημοζομένη καὶ ἐντεῦθεν προὐκλήθη ζωηρὰ κίνησις μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων κύκλων.

—Εἰς δύο συνεχῆ ἄρθρα τὸ «La Croix» ὄργανον τοῦ κατολικοῦ κόμματος τῆς Γαλλίας, ὁμιλῶν περὶ τοῦ ἰσλαμικοῦ κινδύνου τονίζει ὅτι καὶ αἱ ἐν Ἀφρικῇ γαλλικαὶ ἀποικίαι διατρέχουσι κίνδυνον διαταράξεως τῆς τάξεως ἐνεκα τῆς ἐντεταμένης ἰσλαμικῆς προπαγάνδας.

—Κατ' εἰδήσεις ἐκ Ρώμης ἐωρτάσθη τῇ 12ῃ Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἡ τρίτη ἐπέτειος τῆς ἀναρρήσεως τοῦ Πάπα Πίου ΙΑ' ὑπὸ πλήθους λαοῦ καὶ πολλῶν παπικῶν πριγκιπῶν καὶ πριγκιπισσῶν.

—Κατὰ παρισίαν πληροφορίαν ὁ Καρδινάλιος Ἀρχιεπίσκοπος τῶν Παρισίων ἐδέχθη τοὺς ξένους φοιτητὰς ἐν σώματι εἰς ἀπόρρασιν εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ «Συλλόγου πρὸς διάδοσιν ὠφελίμων βιβλίων» συνηλθον τὴν παρελθούσαν ἐβδομαδα περὶ τὰ ἑκατὸν ἐπίλεκτα μέλη τῆς κοινωνίας, ἀντιπρόσωποι τῶν δια-

φόρων ὀργανώσεων κλπ. ἀμφοτέρων τῶν φύλων οἵτινες μετὰ εἰσήγησιν τοῦ κ. Σκουριώτου περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς προστασίας τοῦ παιδιοῦ καὶ ὁμιλῶν τοῦ κ. Α. Δοξιάδου, τονίσαντος τὴν ἀνάγκην ὅπως εἰς τὴν προστασίαν ταύτην πρωτοστατήσουν αἱ γυναῖκες, προσέβησαν εἰς τὴν ἕδρυσιν «Γενικῆς ἑταιρείας πρὸς προστασίαν τῆς παιδικῆς καὶ ἐφηβικῆς ἡλικίας», ἣτις θ' ἀποτελέσῃ τμήμα τῆς διεθνούς τοιαύτης (ἐξουθενώσεως ἐν Βρυξέλλαις) καὶ θὰ συνεργασθῇ μετὰ τοῦ εἰδικοῦ γραφείου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Σκοπὸς τῆς ἰδρυθείσης ἑταιρείας εἶνε :

1) Ἡ οἰκονομικὴ καὶ ἠθικὴ καλλιτέρευσις τῆς ζωῆς τοῦ παιδιοῦ (κυρίως ἡ προστασία τῆς πρώτης ἡλικίας). 2) Ἡ μελέτη ἐν γένει τῶν ζητημάτων τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν κοινωνικὴν ὑγιεινὴν τοῦ παιδιοῦ. 3) Ἡ καλλιτέρευσις τῆς οἰκογενειακῆς ἐστίας. 4) Ἡ προφύλαξις τοῦ παιδιοῦ μέσα εἰς τὴν οἰκογένειαν. 5) Ἡ ὀργάνωσις ἢ καὶ ὁ περιορισμὸς τῆς ἐξουσίας τοῦ πατρὸς καὶ κηδεμόνος. 6) Ἡ ἐξασφάλισις τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐξωγάμων παιδιῶν. 7) Τὰ μέτρα κατὰ τῆς ἐπαιτείας, ἀληθείας καὶ ἐγκληματικότητος τῶν παιδιῶν, 8) Ἡ ὀργάνωσις ἰδικῶν δικαστηρίων διὰ τὰ παιδιὰ καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ὑπὸ ἐπιτήρησιν ἐλευθερίας, 9) Ἡ τοποθέτησις παιδιῶν πλησίον οἰκογενειῶν ἢ ἐντὸς ἰδρυμάτων, 10) Ἡ καταστολὴ τῶν ἐναντίον τῆς παιδικῆς ἡλικίας ἐγκλημάτων καὶ ἀδικημάτων, 11) Ἡ κατάταξις καὶ ἐκπεύδουσις τῶν ἀνισσορρόπων καὶ καθυστερημένων παιδιῶν ὡς καὶ τῶν τυφλῶν καὶ κωφάλαλων, 12) Ἡ μελέτη τῶν σχετικῶν μετὰ τὴν δημοσίαν ἀντίληψιν τῶν διεσθαρμένων παιδιῶν ζητημάτων καὶ ἡ ἕδρυσιν ἀσύλων διὰ τὰ ἐγκαταλειμμένα καὶ ἠθικῶς ἀποστράτευτα, τὰ κακομεταχειρισμένα ἢ πενόμενα παιδιὰ 13) Ἡ πάλη ἐναντίον τῶν παραγόντων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι παραβλάπτουν σωματικῶς καὶ ἠθικῶς τὰ παιδιὰ (ἐργασία ἀνηλικίων, εἶδος ἐργασίας, ὑπερκόπωσις κλπ.) 14) Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ πρώτου καὶ δεκάτου τρίτου μέρους τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλίων ὡς πρὸς τὴν προστασίαν τῶν παιδιῶν.

—Μεταξὺ τῶν ἀθροῦτως ἐργαζομένων χριστιανικῶν ὀργανώσεων καταλέγεται καὶ ἡ «Ἀδελφότης» ἐποικοδομητικῆς καὶ ἐλπίδος, ἣς τὸ καταστατικὸν πρόγραμμα παρέχει ἀριστον ὑπόδειγμα ἀληθοῦς χριστιανικῆς κινήσεως καὶ ζωῆς.

—Κατὰ πληροφορίαν ἐξ Ἀγκύρας αἱ ποιναὶ κατὰ τῶν ἐκμεταλειουμένων τὴν θρησκείαν διὰ πολιτικούς σκοποὺς ἐπαικτείνονται ὄχι μόνον ἐπὶ τοῦ Μουσουλμανισμοῦ ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ὄλων τῶν ἐν Τουρκίᾳ θρησκευμάτων.

—Κατ' εἰδήσεις ἐξ Ἀμερικῆς ἢ Γερουσία τῆς Πολιτείας Νέας Υερσέης ἀπεδέχθη πρότασιν, καθ' ἣν ἄτομα κατωτάτης διανοητικῆς καταστάσεως δύνανται νὰ στερηθῶσι τοῦ δικαιώματος τοῦ γάμου πρὸς ἀποφυγὴν ἐκφυλισμοῦ.

—Τὸ Φοιτητικὸν Τμήμα τῆς ΧΑΝ Ἀθηνῶν, ἐπεκτεῖνον τὴν δράσιν του εἰς Παιραιᾶ, συνέστησεν αὐτόθι ἀνεξάρτητον σωματεῖον ὑπὸ τὸν τίτλον «Χριστιανικὴ Ὀργάνωσις Νέων Παιραιῶς» (Χ.Ο.Ν.Π.) τελοῦν ἐν στενῇ συνεργασίᾳ πρὸς αὐτό, καὶ τὸν ἴδιον σκοπὸν ἐπιδιώκον.

—Κατὰ πληροφορίαν ἐν Κων)πόλεις πρόκειται νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς δίκην ὡς ἐπιχειρήσαντες νὰ ἐξάψωσι τὸ θρησκευτικὸν αἶσθημα κατὰ τοῦ σημερινοῦ ἐν Τουρκίᾳ καθεστῶτος οἱ προϊστάμενοι τῶν χοτζῶδων δύο κζαμιῶν καὶ ὁ διευθυντὴς θρησκευτικοῦ τινος τουρκικοῦ περιοδικοῦ.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς τῶν Ἀσωμάτων Πετράκη. Προκηρτῖται ὅτι: Δοθείσης μείζονος προσφοράς ἐκαναλαμβάνεται τὴν 29 Μαρτίου ἑ. ἕ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 τῆς μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Κακουργιοδικείου Ἀθηνῶν ἢ πλειοδ. δημοπρασία περὶ ἐκποιήσεως 1) γηπέδου ἐν θέσει «Καστρι» τῆς Κηφισίας ἐκτάσεως 400 στρεμμάτων καὶ 2) ἀκυρωθέντων τῶν πρακτικῶν ἢ δημοπρασία περὶ ἐκποιήσεως ἀγροῦ παρὰ τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν Κεραιάς ἐκτάσεως 3 στρεμμάτων καὶ 260, 52)00 τετρ. μέτρων, τῆς Ἱ. Μονῆς, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς διακηρύξεως αὐτοῦ. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον. Ἀρχιμ. Ἰωάνης Χρῦσης. Περθένης Ρ. Δόπουλος. Σπυρίδων Κοσταράς.

Ἡ ἐνοριακὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ «Ἁγία Παρασκευῆ» ἐν Μεγάλῃ Λομποτινῇ. Διακηρτῖται ὅτι: Κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 351 ἑ. ἕ. ἐγκριτικῆς ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ συμβουλίου Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας τῇ 25ῃ Μαρτίου ε. ε. ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐνεργηθῆσεται μειοδοτικὴ Δημοπρασία πρὸς κατασκευὴν ἑβδομήκοντα [70] στασιδίων καὶ μιᾶς Δεσποτικῆς ἑδρας ὁμοίων τῆς Παντανάσσης τῶν Πατρῶν ἄνευ δώμας σκαλισμάτων ἐκ τετορνευμένης ἐξ ὀξυᾶς καὶ καρυᾶς ξυλείας βάσει τοῦ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 8ης Φεβρουαρίου ἑ. ἕ. προϋπολογισμοῦ δαπάνης δι' ἑκαστον τμήμα, τοῦ ἐμπειροτέγου Χαριλᾶου Ταρκαμπίου. Τὰ κηρύκεια καὶ λοιπὰ δικαιώματα ἐπιβαρύνουσι τὸν τελευταῖον μειοδότην. Ἐν Μεγάλῃ Λομποτινῇ τῇ 12 Μαρτίου 1925. Ἡ ἐνοριακὴ Ἐπιτροπὴ. Ὁ Πρόεδρος. Καραδήμας. Τὰ μέλη, Μανδῆλος, Ἀρ. Μοῦρος.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Παλαιοκαρυᾶς προκηρτῖται ὅτι: ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνοικιάσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 22α τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἑ. ἕ., ἡμέρα Κυριακὴ καὶ ὥρα 10—12 μ. ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, ἐνώπιον τοῦ οἴκειου συμβολαιογράφου, τὴν θερινὴν βόσκη τῶν λαθαδίου Κότσιαι καὶ Προσήλιο συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς ὑπ' ἀριθ. 31 ἑ. ἕ. διακηρύξεως ἡμῶν. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφεῖῳ τῆς Μονῆς. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ τῇ 8ῃ Μαρτίου Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Μοντηαλάης, προκηρτῖται ὅτι ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τριετοῦς ἐνοικιάσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 24ῃ τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἑ. ἕ. ἡμέρα Τρίτη καὶ ὥρα 10—12 μ., ἐν Βερόισι, ἐνώπιον τοῦ οἴκειου Συμβολαιογράφου ὑδρόμυλον τῆς Μονῆς τῆς μιᾶς πέτρας. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφεῖῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Σκῆτῃ Βερόισας τῇ 28ῃ Φεβρουαρίου 1925. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Καρχαλᾶ προκηρτῖται, ὅτι ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 22α μηνὸς Μαρτίου ἑ. ἕ., ἡμέρα Κυριακὴ καὶ ὥρα 10—12 μ., ἐν Ναυπλίῳ, ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἰω. Τσολακοπούλου 150 ὀκάδας νωποῦ κεφαλοτύρου. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφεῖῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱ. Μονῇ τῇ 15 Μαρτίου 1925.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Κλεωναῖς Ἱ. Μονῆς, ἢ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου Φανερωμένη προκηρτῖται ὅτι: ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 22α μηνὸς Μαρτίου ἑ. ἕ., ἡμέρα Κυριακὴ καὶ ὥρα 10—12 μ., ἐν Χιλιτομοδίῳ, ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Κλεωνῶν, 15 ἀμνοὺς ἐκ τοῦ ποιμνίου τῆς Μονῆς. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφεῖῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱ. Μονῇ τῇ 12ῃ Μαρτίου 1925.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Καλαβρύτοις Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Ἀθανασίου προκηρτῖται, ὅτι ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 29ῃ μηνὸς Μαρτίου ἑ. ἕ., ἡμέρα Κυριακὴ καὶ ἐν Μαζεῖκοις, δεκαπέντε γηραιὰ πρόβατα ἐκ τοῦ ποιμνίου τῆς Μονῆς. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφεῖῳ τῆς Μονῆς. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ τῇ 9ῃ Μαρτίου 1925, Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Εὐβοίᾳ Ἱ. Μονῆς Γαλατάκη προκηρτῖται, ὅτι ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνοικιάσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 29ῃ μηνὸς Μαρτίου ἑ. ἕ., ἡμέρα Κυριακὴ καὶ ὥρα 10-12 π.μ. ἐν Λίμνῃ. ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Λίμνης, τὸ δικαίωμα τῆς ἐξαγωγῆς 400 ζυγίων καυσόξυλων καὶ 5000 ὀκ. ξυλανθράκων ἐκ τῶν ἐντὸς τοῦ ἐλαιῶνος πευκῶν καὶ ἐν τῇ θέσει «Βάγκα» καὶ λοιπαῖς συνηθῶσι θέσεις. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφεῖῳ τῆς Μονῆς. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ τῇ 10 Μαρτίου 1925. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Γοργοῦ πηκίου προκηρτῖται, ὅτι ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 29ῃ μηνὸς Μαρτίου ἑ. ἕ., ἡμέρα Κυριακὴ καὶ ἐν Τριπόλει, ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Τριπόλεως τὸ ἐκ τοῦ αἰγοποιμνίου τῆς Μονῆς παραχθῆσομενον γάλα. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφεῖῳ τῆς Μονῆς Ἐν Ἱ. Μ. Γοργοῦπηκίου τῇ 1ῃ Μαρτίου 1925. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ,

ΕΠΙΘΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΣΥΝΑΡΜΑΙ

Ἐσωτερικοῦ Διὰ τοὺς Ναοὺς καὶ τὰς Μονὰς Δρ. 50
Διὰ τοὺς Ἱερεῖς » 30
Ἐξωτερικοῦ. Φρ. Χρ. 50
Ἀμερικῆς. Δολ. 3

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ο ΦΩΚΙΑΣ ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

† Ο ΓΟΥΡΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΗΠΟΛΕΩΣ ΠΟΛΥΚΑΡΝΟΣ
ΔΙΟΥΘΥΝΤΗΣ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ

Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου

Γραφεῖα: Μέγαρον Ἀρχιεπισκοπῆς, Φιλοθέης 6, Ἀθήναι

Ἐκδόσεις: Ἐτησίως, Ὀδὸς Ἀκαδημίας 23, Ἀθήναι